

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719202192
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5719202192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., D. E. XXXX/X, o zaplatenie 2.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/4/2019-208 zo dňa 5. septembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e.**

V odvolaní nenapadnutej časti (výrok I.) ostáva rozsudok **n e d o t k n u t ý.**

Žiadna zo strán **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) okresný súd v časti vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.000 eur, úrok z omeškania 1,82 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.000 eur od 8.10.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.).

Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.5.2013, ktorá sa spravuje režimom zákona č. 129/2010 Z. z. Okresný súd poukázal na svoj v poradí prvý rozsudok (č. k. 18C/18/2016-79 zo dňa 07.12.2016), v rámci ktorého bol úver vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z.) z dôvodu absencie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ a k/ označeného zákona. Vo vzťahu k náležitosti „podmienok upravujúcich čerpanie úveru“ boli dohodnuté podmienky čerpania úveru v označenom skoršom rozsudku vyhodnotenú ako zmätočné pre spotrebiteľa. Zmätočnosť spôsobuje dojednanie v čl. I./1.3., že peňažné prostriedky z úveru banka poukáže na klientom určený účet, ktorý je uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru, resp. v potvrdeniach, a tento účet v žiadosti o poskytnutie úveru absentuje, čo vyvoláva pochybnosť o podmienkach čerpania úveru. V odvolaní proti označenému rozsudku odvolateľ - žalobca sa zameril len na správnosť právneho posúdenia veci vo vzťahu k výške, počtu a termínom splátok istiny a úrokov (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.); nenamietal právne posúdenie veci v súvislosti s absenciou údajov v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. (z dôvodu absencie ktorého bol poskytnutý spotrebiteľský úver tiež považovaný za bezúročný a bez poplatkov). Okresný súd ďalej konštatoval, že bol viazaný právnym názorom odvolacieho, resp. dovolacieho súdu; že však tieto súdy poskytli stanovisko len vo vzťahu k náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré okresný súd v aktuálnom rozhodnutí rešpektoval. Okresný súd teda opätovne konštatoval, že predmetná úverová zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. V čl. I./1.3. sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že peňažné prostriedky z úveru banka

poukáže na klientom určený účet, ktorý je uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru, resp. v potvrdeniach. Vykonaným dokazovaním okresný súd nemal za preukázaný určený účet pri vzniku zmluvy, na ktorý banka poukáže prostriedky z úveru. V žiadosti o úver podpísanej žiadateľom dňa 13.05.2013 taký údaj chýba; v kolónke „účet pre vyplatenie úveru" nie je uvedený žiadny účet. Nadväzne bolo dôvodné vyhodnotiť, že zmluvné strany pri vzniku zmluvy nedohodli v písomnej forme podmienky upravujúce čerpanie úveru, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Okresný súd zároveň poukázal na odôvodnenie rozhodnutia dovolacieho Najvyššieho súdu SR v časti, kde uvádza, aké náležitosti boli zrejme v zmluve dojednané (odsek 23); neuvádza sa tam zrejmosť dohody ohľadom náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. S ohľadom na absenciu uvedenej náležitosti zmluvy sa úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ označeného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nadväzne, nakoľko bolo preukázané poskytnutie úveru 2.000 eur, žalovaný bol zaviazaný k úhrade len sumy vo výške poskytnutého úveru s úrokom z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., a vo zvyšku (úrok, poplatok za správu úveru) bola žaloba zamietnutá. O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca má právo na ich náhradu v rozsahu 84 %, vychádzajúc z rozsahu čistého úspechu žalobcu v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku, čo do zamietnutia žaloby vo zvyšku a čo do trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny - vyhovenia žalobe v celom rozsahu. S poukazom na niekoľko rozhodnutí všeobecných súdov argumentoval, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP). Následne odkázal na čl. V. bod. 3. Čerpanie úveru - poskytnutie peňažných prostriedkov úveru klientovi na základe žiadosti o poskytnutie úveru, po podpise úverovej zmluvy a splnení ďalších stanovených podmienok, a to jednorazovo na úverový účet. Úverový účet bol definovaný ako účet, na ktorom sa zaznamenávajú všetky transakcie súvisiace s úverom. Ďalej je čerpanie úveru upravené v čl. V. písm. A. VOP. Číslo úverového účtu je uvedené priamo v zmluve - bod 1.2., a teda táto obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. V dokumente Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere je čerpanie úveru upravené: jednorazovo bezhotovostne. Čo sa trov konania týka, s poukazom na niekoľko rozhodnutí krajských súdov odvolateľ - žalobca namietal, že okresný súd pri výpočte miery úspechu sporových strán nesprávne zohľadnil nielen istinu, ale aj príslušenstvo. Pokiaľ sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní úspechu sa na ne neprihliada. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov dovolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaný sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok II. a III.) podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti (výrok I.) ostal rozsudok nedotknutý.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

7. Odvolací súd po opätovnom predložení spisu a rozhodnutí okresného súdu konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na

odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

8. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

9. Krajský súd úvodom konštatuje, že odvolateľ nijako nenamietal, nespochyboval správnosť záveru okresného súdu o spotrebiteľskom charaktere zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným založeného zmluvou o úvere zo dňa 13.05.2013, ako aj, že označená zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.

10. Napadnutý rozsudok okresného súdu bol založený na závere, že úver poskytnutý žalobcom žalovanému je bezúročný a bez poplatkov, a to vzhľadom na zmätočnosť, resp. absenciu (časti) obsahovej náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. - podmienky upravujúce čerpanie úveru sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.

11. Krajský súd sa s uvedeným záverom stotožnil, pričom odkazuje na príslušnú časť bodu 70. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Predmetná zmluva o úvere neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g/, neobsahovala podmienky upravujúce jeho čerpanie. V čl. 1/1.3. sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že peňažné prostriedky z úveru banka poukáže na klientom určený účet, ktorý je uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru, resp. v potvrdeniach. Vykonaným dokazovaním súd nemal preukázaný určený účet pri vzniku zmluvy, na ktorý banka poukáže finančné prostriedky z úveru. V žiadosti o úver (č.l. 78), ktorú podpísal žiadateľ dňa 13.05.2013, takýto údaj chýba. V kolónke „účet pre vyplatenie úveru" nie je uvedený žiadny účet. Bez uvedenia tohto účtu v predmetnej žiadosti, hoci zmluvné dojednanie v čl. 1/1.3. zmluvy o úvere na uvedenú žiadosť odkazuje, potom bolo dôvodné vyhodnotiť, že zmluvné strany pri vzniku zmluvy nedohodli podmienky upravujúce čerpanie úveru, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Lebo bolo rozhodné, aby v čase podpísania zmluvy boli dohodnuté dostatočne zrejme podmienky upravujúce čerpanie úveru v zmysle právnej úpravy, § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, v písomnej forme. Žalobca ku dňu rozhodovania súdu toto nepreukázal, ani, že žalovaným bol určený účet v potvrdeniach, na ktoré tiež odkazuje dohoda strán v čl. 1/1.3, keď ani nie je z uvedeného zmluvného dojednania (čl. 1/1.3) dostatočne určité, v akých potvrdeniach. V tejto súvislosti súd odkázal aj na odôvodnenie rozhodnutia NS SR, že ani podľa NS SR v časti, kde uvádza, aké náležitosti boli zrejme v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednané (viď odsek 23), neuvádza zrejmosť dohody ohľadne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

12. Pokiaľ odvolateľ - žalobca poukazoval na príslušné ustanovenie (čl. V bod 3.) VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, nemožno neprihliadať na to, že predmetné ustanovenie predstavuje len definície pojmov používaných v zmluvnej dokumentácii, okrem iných definíciu „čerpania úveru". Zároveň samotná úverová zmluva ani neobsahuje - v súvislosti s čerpaním úveru - odkaz na konkrétne/uvedené ustanovenie VOP (napr. ust. čl. V písm. A, na ktoré odvolateľ tiež odkazoval) čo v súvislosti s rozsahom VOP - 31 strán neumožňuje konštatovať splnenie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Okrem toho definícia „úverového účtu", na ktorý majú byť podľa ustanovenia čl. V bod 3. VOP peňažné prostriedky úveru poskytnuté, je v ďalšej časti ust. č. V bod. 3 VOP definovaný ako „účet, na ktorom sa zaznamenávajú všetky transakcie súvisiace s Úverom", ktorá definícia evokuje skôr predstavu, že sa jedná o „vnútorný" účet banky, než osobný účet klienta, na ktorý sú mu peňažné prostriedky poukázané.

13. Z hľadiska požiadavky, aby náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovala (samotná) zmluva o spotrebiteľskom úvere je právne irelevantné, že problematika/podmienky čerpania sú upravené v dokumente Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré netvoria (ani obsahujú) súčasť zmluvy.

14. Možno teda uzavrieť, že vzhľadom na absenciu náležitosti predmetnej úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, v nadväznosti na čo okresný súd správne zamietol žalobu ohľadom nárokov prevyšujúcich poskytnutú úverovú istinu. Krajský súd preto potvrdil napadnutý rozsudok (v odvolaní napadnutom výroku) o zamietnutí žaloby vo zvyšku.

15. Ako neopodstatnené vyhodnotil krajský súd aj odvolanie žalobcu do trov konania. V súdnej veci žalobca uplatňoval zaplatenie (aj) čiastky 162,52 eur ako tzv. kapitalizovaného, resp. už splatného úroku. Nie je dôvod, aby, hoc aj príslušenstvo, pokiaľ tvorí konkrétnu/vyčíslenú súčasť súdne uplatňovaného nároku, nebolo zohľadnené pre účely výpočtu miery úspechu v spore. Preto krajský súd potvrdil napadnutý rozsudok aj vo výroku o trovách konania.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že strany nemajú nárok na ich náhradu. Odvolateľ/žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto nemá nárok na náhradu jeho trov. Naproti tomu žalovanému v súvislosti s odvolacím prieskumom žiadne relevantné trovy konania nevznikli (§ 251 CSP). Takéto „jednoetapové“ rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (bez potreby vydávania ďalšieho uznesenia vyšším súdnym úradníkom okresného súdu) zodpovedá aj východiskám a záverom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)